

koršno v Ljubljani biti more in je tudi res, nam je de-
veta briga, posebno ker nam je skrbeti za lastnega
otroka, slovensko dramatično Vilo. To pa zopet
hoče „turški list“ zasmehovati, češ, da je slovenski oder
edino ali večidel le za „Aléšovčevo muzo.“ Da to ni
res, to vsak ve; pa če bi tudi bilo, zlasti nemčurji ni-
majo nobenega vzroka posmehovati se „Aléševčevi muzi“,
katera jim je že tolikokrat sapo zaprla, da so kar vtih-
nili. — Sicer pa nas prav veseli, da so nemčurji vendar
enkrat prisiljeni pripoznati, da nasproti slovenski opo-
ziciji, če je zložna in vstrajna, še v Ljubljani ne mo-
rejo naprej. Smešno je na vso moč lajanje nad Slo-
venci, češ, da zatirajo nemško gledišče! Saj so nam
nemčurji prvi dali vzrok k temu, ker tista večera, ko
se slovenski igra, nalašč napravljajo veselice v kazini
ali filharmoničnem društvu, da bi ljudi odvracali od ob-
iskovanja slovenskih predstav, — saj je vsako leto ropot
in grom v deželni zboru zoper slovensko gledišče,
kateremu nemčurji ne privoščijo niti krajcarja podpore.
Čemu se tedaj pritožujete, če vam kamenje, katerèga vi
proti nam mečete, letí nazaj na lastne glave!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Zbornica poslancev se je po trite-
dskih počitnicah 11. dne t. m. zopet odprla; zbornica
gosposka pa začne zborovanje 14. dne t. m.

— 7. dne t. m. so naši ministri prišli nazaj na
Dunaj iz Budapešta, kjer so bile razprave zarad
Ogerske banke itd. Iz poročil vladne „Pol. Corr.“ ni
razvidno, da bi bili kaj seboj prinesli, brž ko ne, so
še kaj doli pustili, le da si ohranijo svoje ministerske
stole. Magjari hočejo komandirati — Dunajski ministri
naj jim bodo sluge! Bog sam vedi, kako se bodo raz-
motale razmere med temi in unimi ministri.

— Kakor so zamotane te stvari, tako zavozljane
so tudi Turške homatije, katere vrediti je bil grof An-
drassy poklican. Govorí se, da vse vlade, ki so pod-
pisale Pariško pogodbo, se skladajo z Andrassy-evim
načrtom. Kaj pa, če vlada Turška ne pritrudi predlogom
grofa Andrassy-a in če ustajniki niso zadovoljni s tem,
kar jim diplomati ponujajo? Na to pa šegavo odgo-
varja oficiozna „Mont. Rev.“ tako-le: „no, potem pa je
ves stan zopet popolnoma drugačen, in treba bo novih
sklepov; Evropa bo potem pravico imela reči, da je vse
poskusila, kar je mogla, da bi se nove zapletke zadu-
šile in nove še huje homatije odvrnile.“ — Iz vsega
tega je jasno, da iz dosedanje diplomatske moke ne bo
kruba. Pri vsem tem pa scurkoma teče kri mučenikov
na Turškem!

Iz Gradca. — Tukajšnje katoliško politično društvo
je v zboru 27. decembra 1875 izreklo iskreno zahvalo
poslancu Hermanu za njegov krasni govor, ki so ce-
lega prinesle „Novice“. Nekaj enacega je sklenilo tudi
društvo v Frohnleitenu na Štajarskem.

Iz Českega. — Čehi imajo že zopet nove volitve
za deželni zbor, in sicer volijo 21. svečana kmetijske
občine, 24. mesta in 26. Hebska trgovska zbornica. 73
poslancev imajo voliti. Narodni volivci bodo gotovo
zopet sijajno pokazali, da so tako malo trudni volitev,
kakor vlada ni trudna razpisovanja novih volitev.

Iz Tirolov. — Veliko nevoljo dela po vsej deželi
ukaz ministra Strehmayera, po katerem se smejo brez
dovoljenja deželnega odbora protestantske občine v
Inspruku in Meranu snovati. Vrli Tirolci se sicer ne
bojé peščice protestantov, ki so v deželi se naselili; al
imajo deželno postavo od 5. aprila 1866. leta, po
kateri le deželni zbor o tem določevati more. Libe-

ralci pa — se ve da — podirajo vse deželne pravice s
pravicami vsegamogočnega državnega zbora.

Ogersko. Iz Budapešta. — Jako ostro je v zbor-
nici gosposki konservativna stranka kritikovala postop-
panje liberalnega strančarskega ministerstva; al pri mi-
nistru takem, kakor je Koloman Tisza, ki hoče Ma-
gjarski Bismark postati, so vse besede, če tudi skoz in
skoz resnične, le bob v steno; v drznosti svoji je govore
nasprotnikov primerjal z „javkanjem starih bab!“ Al
o sedanjem stanu Ogerskem ne tožijo samo stare babe,
ampak na milijone taci mož, ki vidijo, kamo jadra
oholost Magjarska. Če bi Tisza dognal svoje namere,
vničena je vsa starodavna svoboda županij (komitatov)
in Ogerska dobila bi centralizem tak, kakor ga ima
Francoska.

Francosko. — Nova politična dôba se začne čez
3 mesece. Državna skupščina je po 5letnem, večidel
srečnem delovanju 31. dne u. m. prestala in po novih
volitvah poslancev ta in prihodnji mesec se nova skup-
ščina začne. Predsednik ljudovlade Mac Mahon ima
glavo in srce na pravem mestu, ki je s pomočjo narod-
nih poslancev odvrnil krvave prekucije, ljudsko šolstvo
ohranil na katoliški podlagi, Pruskemu molohu poplačal
5000 milijonov itd. itd.

Iz Belgije. — V Charleroiu so zopet začeli delavci
razsajati; bati se je novih prekucij komunističnih.

Iz Turškega bojišča. — Kristijani v Bosni so na
sv. Miklavža dan proklamacijo razposlali do svojih
bratov muhamedanske (turške) vere, v kateri od njih
zahtevajo, da se ž njimi vred vzdignejo zoper Turka
ali naj bodo mirni. „Bratje muhamedanci! — pravijo v
tej proklamaciji — Osmanov (Turkov) ne trpimo dalje
v naši domovini. Dosti je, da nas 500 let mučijo. Ne
bojte se: vas, vaše otroke, vašo vero in vaše bogom-
molje čuvati hočemo kakor svetinjo. Vi ste nam bratje!
Če vam Turek pravi, da smo se proti Vam vzdignili,
on laže. Povedite begovom, naj se ne borijo proti nam,
mi jim hočemo zemljo odvzeti, al odplačati jim to kot
svojim bratom, vsaj ni bilo pravično to, da oni imajo
na tisoče oralov zemlje, mi pa da ginemo lakote. Po-
mozite nam prognati Osmana ali pa bodite mirni!“

Po poročilih hrvaških listov so imeli ustajniki v
Hercegovini zadnje dni nesrečo na dveh krajih, namreč
po neprevidnosti vodje Peko Pavloviča in po izdaji
ogleduhov, ki so neko četo Turkom v pest pripeljali.
Pri hudi bitvi so ustajniki zgubili veliko ljudi. Vendar
to še ne odloči nič, marveč uči le ustajnike, da morajo
povsod previdni biti. — „Obzoru“ se poroča, da Turke
zima hudo tare; pri Banjani jih je 300 zmrznilo, več
sto jih pa leži ozebenih po bolnišnicah. — V Srbiji so
zvedeli za neko zarotbo namenjeno zoper knezovo živ-
ljenje; knez si več dni ni upal s hiše, mati njegova pa
je zapustila Srbijo, ker knezova politika ni všeč.

Žitna cena

v Ljubljani 8. januarija 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 20. — banaška
8 fl. 94. — turšice 4 fl. 80. soršice 6 fl. 10. — rži 3 fl. 10. —
ječmena 3 fl. 50. — prosa 3 fl. 70. — ajde 5 fl. 40. — ovsa 3 fl.
50. — Krompir 3 fl. 40 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 10. januarija.

5%, metaliki 68 fl. 90 kr.

Ažijo srebra 105 fl. 20 kr.

Narodno posojilo 73 fl. 65 kr.

Napoleonori 9 fl. 18 kr.